

[Mette Madsen.]

grund af den øjeblikkelige finansielle stramning først skal træde i kraft den 1. april 1979.

Hagen Hagensen (KF):

Lad mig først have lov til at sige, at det er udmærket, at der kommer regler for lægers adgang til at udstede dødsattester for nære pårørende. Jeg synes, at den oprensning, der i betænkningen er af disse forhold, måske kunne have været lidt mere fyldestgørende, og må vel også pege på, at ikke blot nære venskabsforhold kan være en hindring. Det kunne jo også være uvenskabsforhold, der måske kunne gøre det endnu mere betænkeligt, at en læge udsteder en dødsattest. Det er svært at finde frem til, men jeg synes, man her er nået til noget af det, der må siges at være det rigtige.

Der næst vil jeg gerne sige, at jeg også er med blandt dem, der holder for, at det ikke kan være således, at et lig ikke kan klædes, dvs. gøres i stand, umiddelbart efter dødsfaldet. Det ville være urimeligt, om man havde en regel, der forbød dette, al den stund det foregår hver eneste dag i dette land. Det vil også være naturligt, at man i den respekt for døden, der bør være, sørger for, at den afdøde fremtræder på en så rimelig og pæn måde som overhovedet gør.

En væsentlig ting i dette lovforslag, som jeg har gjort indvendinger over for, er spørgsmålet om obduktioner. Jeg finder, at der i dette land foretages obduktioner i alt for rigeligt omfang. Det er muligt, at der findes et regelsæt, hvorefter man i hvert fald kan spørge de pårørende. Vi har også hørt, hvordan man stort set helst undlader at gøre det, hvis de ikke har udtalt sig derimod, idet man siger, at de umiddelbart efter et dødsfald nok vil være oprevet af og påvirket af selve dødsfaldet og vil have svært ved at tage stilling til forholdene og måske blive yderligere belemret med ting, som de helst ville være fri for at tage stilling til.

Jeg tror, at der i alt for høj grad foretages obduktion af personer, der afgår ved døden på sygehuse, langt, langt videre, end egentlige lægelige uddannelsesmuligheder og andre forhold gør det rimeligt. Det synes jeg ikke man bør være med til, og jeg mener i det hele taget, at man bør indskrænke adgangen til at foretage obduktion mest muligt. De

ting, der er remset op i lovforslaget, har vi stort set kunnet tilslutte os, men så heller ikke længere. Derfor har jeg stillet ændringsforslag sammen med fru Hanne Reintoft herom og begrundet det, som det er angivet i betænkningen, med, at der kun bør foretages obduktion i de tilfælde, hvor det anses for absolut nødvendigt, og regler herom bør anvendes med al den skånsomhed, som respekten både for den afdøde og for den afdødes pårørende tilsiger, og derfor må man sørge for, at der bliver givet tilladelse. Det vil ikke være svært at gøre det, og det bør man gøre, enten man nu kan lide det eller ej.

Lad mig så lige til sidst sige med hensyn til ikrafttrædelsesbestemmelsen, at dér slutter vi os til det ændringsforslag, der er stillet af venstre. Har ligsynsloven kunnet holde i så mange år, kan den vel også holde et stykke tid endnu.

Der er også grund til at nævne, at der vil være bekostning forbundet med at gennemføre loven. Der skal ansættes flere prosektrorer rundt omkring i landet, hvor man siger, at dækningen af obduktioner har været mindre god. Da jeg er tilhænger af, at den ikke i og for sig i alle forhold behøver at gøres mere omfattende, er jeg tilhænger af, at man udskyder lovens ikrafttrædelse overensstemmende med det ændringsforslag, der er stillet af venstre.

Vi vil afgive stemme overensstemmende med, hvad der er angivet herom i betænkningen.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal blot ganske kort begrunde det radikale venstres stilling til tre af ændringsforslagene, nemlig de tre, som der har været brugt mest tid og arbejde på i retsudvalget.

For det første er der ændringsforslag nr. 1. Jeg må sige, at jeg ikke er upåvirket af hr. Tastesens argument omkring retssikkerheden, men over for det står jo hensynet til muligheden for, at en sådan regel overhovedet kan overholdes. Vi ved alle, der har arbejdet med dette stof, at denne regel ikke overholdes i dag, og at den ikke vil blive overholdt i fremtiden. Ud fra det synspunkt må vi stemme imod justitsministeriets og socialdemokratiets formulering.

Det andet punkt, som jeg ville sige lidt om, er ændringsforslag nr. 3. Jeg må udtale